

DECIZIE

08 iunie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte, judecătorul
Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva
Galina Stratulat
Dumitru Mardari

examinând recursul declarat de către Societatea Comercială „Stilconstruct”
Societate cu Răspundere Limitată, reprezentată de avocatul Victor Brânză,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Manoli Alexandru
împotriva Societății Comerciale „Stilconstruct” Societate cu Răspundere Limitată cu
privire la încasarea prejudiciului material și a cheltuielilor de judecată,

împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 10 martie 2016, prin care a fost
respins demersul reprezentantului apelantei Societatea Comercială „Stilconstruct”
Societate cu Răspundere Limitată, avocatul Brânză Victor cu privire la scutirea de la
plata taxei de stat și încheierii Curții de Apel Chișinău din 31 martie 2016, prin care a
fost restituită apelantei Societatea Comercială „Stilconstruct” Societate cu Răspundere
Limitată și reprezentantului ei, avocatului Brânză Victor, cererea de apel cu toate
actele anexate pe motivul neîndeplinirii indicațiilor instanței de apel din încheierea
emisă în conformitate cu art. 368 alin.(1) CPC,

constată:

La 12 iunie 2015, Manoli Alexandru, reprezentat de avocatul Chirtoca Ion, a
depus cerere de chemare în judecată împotriva SC „Stilconstruct” SRL cu privire la
încasarea prejudiciului material și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a indicat că la data de 05 octombrie 2012 între SC
„Stilconstruct” SRL și Manoli Alexandru, în calitate de beneficiar, a fost încheiat un
contract cu privire la investirea capitalului privat în construcția spațiului locativ cu
nr.05/10-01.

Susține că obiectul contractului prevede că, la comanda beneficiarului,
societatea își asumă obligația să construiască din contul investițiilor beneficiarului un
apartament situat în blocul locativ din mun. Chișinău, com. Stăuceni, str. Unirii 20/2,
la nivelul 10, cu una odaie și cu suprafața de 51,7 m.p., iar beneficiarul să achite suma
contractului în cuantum de 20 000 euro.

Afirmă că la data semnării contractului, reclamantul Manoli Alexandru a achitat
pârâtului SC „Stilconstruct” SRL suma de 320 076 lei, ceea ce constituia, conform
cursului oficial al BNM la ziua efectuării plății suma de 20 000 euro.

Remarcă că conform pct. 4.2.b. al contractului nominalizat, în cazul când suprafața de fapt a apartamentului este mai mică în comparație cu suprafața conform proiectului, diferența respectivă va fi calculată din prețul pentru un metru pătrat stipulat la punctul dat al prezentului contract și returnată de societate beneficiarului.

Invocă că la 16 decembrie 2014, prin actul de primire-predare a apartamentului Manoli Alexandru și-a înregistrat, la OCT Chișinău, dreptul de proprietate asupra imobilului investit, iar conform măsurărilor recepționate de OCT Chișinău, suprafața totală a apartamentului este de 46 m.p.

În condițiile enunțate, consideră că la momentul încheierii contractului, a achitat societății o supraplată de 2 205 euro.

Menționează că la data de 28 mai 2015, SC „Stilconstruct” SRL a primit notificarea privind încasarea prejudiciului material, prin care s-a cerut, în termen de 7 zile calendaristice, returnarea reclamantului suma achitată în surplus, însă prin răspunsul pîrîtului cu nr. 112/2015 din 30 mai 2015, deși, SC „Stilconstruct” SRL recunoaște datoria față de Manoli Alexandru în partea ce ține de diferența de suprafața bunului procurat, afirmînd că își va onora obligațiunile, cu toate acestea nu a indicat nici un termen real în care reclamantului va fi returnată suma de 2005 euro pe cale extrajudiciară.

Astfel, insistă că a achitat SC „Stilconstruct” SRL un surplus de 2005 euro, din motivul că, la momentul dării în exploatare a apartamentului nr. 263 suprafața acestuia era cu 5,7 m.p. mai mică decît cea stipulată în contractul sus-menționat, iar pîrîtul, pînă în prezent, refuză să-și onoreze obligațiunile prevăzute de pct. 4.2. al contractului.

Solicită reclamantul Manoli Alexandru încasarea de la SC „Stilconstruct” SRL a prejudiciului material în sumă de 2 005 euro, a cheltuielilor de asistență juridică în sumă de 4 000 lei, precum și a cheltuielilor de judecată, pentru achitarea taxei de stat, în mărime de 1 355 lei.

Prin hotărîrea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 03 decembrie 2015, acțiunea a fost admisă integral și încasat din contul SC „Stilconstruct” SRL c/f 1004600034510, cu sediu în mun. Chișinău, str. Socoleni, 17/1 în beneficiul lui Manoli Alexandru, c/p 2000035045311, domiciliat în mun. Chișinău, or. Stăuceni, str. Unirii 20/2, ap. 263, datoria în sumă de 2205 euro, convertiți în lei moldovenești conform cursului oficial la data executării hotărîrii, cheltuielile de judecată pentru asistența juridică în sumă de 4000 lei și cheltuielile de judecată pentru achitarea taxei de stat în sumă de 1355 lei.

La 29 decembrie 2015, SC „Stilconstruct” SRL, prin intermediul avocatului Victor Brînză, a declarat apel nemotivat împotriva hotărîrii primei instanțe, solicitând admiterea acestuia, casarea hotărîrii contestate și emiterea unei noi hotărîri cu privire la respingerea acțiunii.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 09 februarie 2016 nu s-a dat curs cererii de apel depuse de reprezentantul apelantei SC „Stilconstruct” SRL, avocatul Brînză Victor și comunicat apelantei și reprezentantului acesteia despre necesitatea semnării cererii de apel preventive și prezentării apelului cu indicarea motivelor de fapt și de drept pe care se întemeiază apelul și probelor invocate în susținerea apelului, precum și a dovezii de plată a taxei de stat în mărime de 1016,26 lei, stabilindu-le termen pentru lichidarea neajunsurilor menționate pînă la 09 martie 2016, atenționând că în caz contrar cererea de apel nu va fi considerată depusă și va fi restituită conform art. 369 alin. (1). Totodată, fiind explicat părților că chestiunea privind primirea cererii

de apel va fi soluționată în ședința de judecată la data de 10 martie 2016, ora 10.00, în incinta Curții de Apel Chișinău, bd. Ștefan cel Mare 73, sala nr. 3 (f. d. 55-57).

La 09 martie 2016, SC „Stilconstruc” SRL, prin intermediul avocatului Victor Brânză, a prezentat apel motivat împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând admiterea acestuia, casarea hotărârii contestate și emiterea unei noi hotărâri cu privire la respingerea acțiunii.

Tot la 09 martie 2016, SC „Stilconstruc” SRL, reprezentată de avocatul Victor Brânză, a depus și o cerere prin care a solicitat scutirea de la plata taxei de stat la depunerea cererii de apel.

Drept temei al cererii de scutire de la plata taxei de stat a invocat că în prezent SRL „Stilconstruct” nu dispune de posibilitate de a achita taxa de stat impusă de instanța de apel, deoarece asupra mijloacelor bănești de pe conturile SC „Stilconstruct” SRL prin încheierea executorului judecătoresc Catan Tatiana este aplicat sechestrul în limita sumei de 2 886 850 lei, însă apelanta nu dispune de mijloace bănești care ar depăși limita sumei asupra căreia a fost aplicat sechestrul.

Insistă că situația materială a SC „Stilconstruct” SRL la moment este precară și este în imposibilitate de a suporta toate cheltuielile de plată a taxei de stat la această etapă a procesului.

Referindu-se la prevederile art. 85 alin.(4) CPC, consideră că întrunește aspecte de fapt și de drept ce permit scutirea de la plata taxei de stat pentru examinarea cererii de apel.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 10 martie 2016, a fost respinsă cererea reprezentantului apelantei SC „Stilconstruct” SRL, avocatul Brânză Victor cu privire la scutirea de la plata taxei de stat, nu s-a dat curs repetat cererii de apel depuse de reprezentantul apelantei SC „Stilconstruct” SRL, avocatul Brânză Victor, fiind comunicat apelantei și reprezentantului acesteia despre necesitatea prezentării dovezii de plată a taxei de stat în mărime de 1016,25 lei și acordat termen până la 30 martie 2016 pentru lichidarea neajunsurilor menționate, informându-le că în caz contrar cererea de apel nu va fi considerată depusă și va fi restituită conform art. 369 alin. (1). Totodată, a fost explicat părților că chestiunea privind primirea cererii de apel va fi soluționată în ședința de judecată la data de 31 martie 2016, ora 10.00, în incinta Curții de Apel Chișinău, bd. Ștefan cel Mare 73, sala nr. 3 (f. d. 72-75).

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 31 martie 2016 a fost restituită apelantei SC „Stilconstruct” SRL și reprezentantului ei, avocatului Brânză Victor cererea de apel, cu toate actele anexate, pe motivul că apelanta nu a îndeplinit în termen indicațiile instanței de apel din încheierea emisă în conformitate cu art. 368 alin.(1) CPC.

La 28 martie 2016, SC „Stilconstruc” SRL, reprezentată de avocatul Victor Brânză, a declarat recurs împotriva încheierii instanței de apel din 10 martie 2016, solicitând admiterea acestuia, casarea parțială a încheierii contestate, în partea prin care a fost respinsă cererea de scutire de la plata taxei de stat înaintată de SRL „Stilconstruct”, soluționând problema în fond, dispunerea scutirii de la plata taxei de stat pentru examinarea cererii de apel.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu încheierea instanței de apel, considerând-o neîntemeiată și emisă contrar principiilor de înfăptuire a justiției, în partea privind respingerea cererii de scutire de la plata taxei de stat.

Susține că încheierea contestată în partea privind respingerea cererii de scutire

de la plata taxei de stat, a fost emisă prin interpretarea în mod eronat a legii, iar erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale SC „Stilconstruct” SRL.

Menționează că instanța de apel nu a examinat obiectiv circumstanțele invocate în cererea de scutire de la plata taxei de stat și motivele certe care împiedică SRL „Stilconstruct” să achite taxa de examinare a cererii de apel.

Astfel, invocă că în baza încheierii executorului judecătoresc Catan Tatiana din 05 ianuarie 2015 asupra mijloacelor bănești din conturile SC „Stilconstruct” SRL este aplicat sechestru în limita a 2 886 850 lei, însă apelanta nu dispune de mijloace bănești care ar depăși limita sechestrului de 2 886 850 lei, în prezent fiind în imposibilitate de a achita taxa de stat pentru examinarea cererii de apel.

Invocă că instanța s-a redus la declarația că apelantul nu a prezentat înscrisuri ce ar dovedi imposibilitatea achitării taxei de stat fără a motiva respingerea cererii de scutire de la plata taxei de stat.

Consideră neîntemeiată și nemotivată respingerea cererii de scutire de la plata taxei de stat pentru examinarea cererii de apel înaintată de SRL „Stilconstruct”.

La fel, invocă că prin respingerea cererii de scutire la plata taxei de stat pentru examinarea cererii de apel instanța a îngrădit dreptul SC „Stilconstruct” SRL de acces liber la justiție, dreptul la folosirea căilor de atac și dreptul la un recurs efectiv.

La 15 aprilie 2016, SC „Stilconstruct” SRL, reprezentată de avocatul Victor Brânză, a declarat recurs și împotriva încheierii instanței de apel din 31 martie 2016, solicitând admiterea acestuia, casarea încheierii contestate cu dispunerea restituirii pricinii civile spre rejudecare.

În motivarea recursului a invocat că instanța de apel nu a examinat obiectiv circumstanțele invocate în cererea de apel.

Susține că la 29 decembrie 2015 a depus apel preventiv asupra hotărârii primei instanțe din 03 decembrie 2015, iar la 09 martie 2016, în termenul indicat de instanța de apel a depus și apel motivat.

Consideră că instanța de apel urma să examineze cauza în apel și să se expună asupra circumstanțelor invocate în cererea de apel.

Afirmă că instanța de apel a neglijat și dreptul la un recurs efectiv la pronunțarea încheierii de respingere a cererii de scutire de la plata taxei de stat.

În acest sens invocă că la 09 martie 2016 împreună cu cererea de apel motivată a înregistrat în instanța de apel și cerere a de scutire de la plata taxei de stat, însă prin încheierea din 10 martie 2016, cu care a făcut cunoștință la 25 martie 2016, instanța de apel i-a respins cererea privind scutirea de la plata taxei de stat.

Invocă că la 25 martie 2016, a depus recurs asupra încheierii de respingere a cererii de scutire de la plata taxei de stat, recursul fiind recepționat de instanță la 28 martie 2016, considerând, astfel, că instanța de apel nu a fost în drept să examineze chestiunea privind punerea pe rol a apelului pînă la examinarea de Curtea Supremă de Justiție a recursului înregistrat.

Insistă că instanța de apel s-a redus la declarația că apelantul nu a prezentat dovada achitării taxei de stat, fără a invoca și motive de restituire a cererii de apel.

Remarcă că încheierea instanței de apel din 10 martie 2016, conform scrisorii de însoțire a fost expediată în adresa lor doar la 20 martie 2016, iar, de fapt, a făcut cunoștință cu aceasta la 25 martie 2016.

În concluzie invocă că prin acordarea unui timp insuficient pentru lichidarea

neajunsurilor la depunerea cererii de apel, instanța de apel, a îngădit dreptul SC „Stilconstruct” SRL de acces liber la justiție, dreptul la folosirea căilor de atac, dreptul la un recurs efectiv, precum și dreptul la un proces echitabil.

În conformitate cu art. 425 CPC, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la pronunțarea ei.

Materialele cauzei atestă că copia încheierii instanței de apel din 10 martie 2016, a fost expediată în adresa părților, inclusiv recurentului SC „Stilconstruct” SRL și reprezentantului acestuia Brânză Victor la data de 20 martie 2016, iar încheierea instanței de apel din 31 martie 2016, a fost expediată în adresa ultimelor la 25 aprilie 2016 (f.d. 78, 87).

Astfel, instanța de recurs consideră că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursurile la 28 martie 2016 și 15 aprilie 2016 în termen.

În conformitate cu art. 426 alin. (3) CPC, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 3 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza dosarului și a materialelor anexate la recurs, fără examinarea admisibilității și fără participarea părților.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursurile neîntemeiate și care urmează a fi respinse cu menținerea încheierilor instanței de apel din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 427 lit. a) CPC, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul și să mențină încheierea.

În conformitate cu art. 369 alin. (1) lit. a) CPC, instanța de apel restituie, printr-o încheiere, cererea dacă apelantul nu a îndeplinit în termen indicațiile instanței de apel din încheierea emisă în conformitate cu art. 368 alin. (1).

După cum denotă actele cauzei, la 29 decembrie 2015, SC „Stilconstruct” SRL, prin intermediul reprezentantului său, avocatul Victor Brânză a declarat apel împotriva hotărârii Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 03 decembrie 2015, însă fără a indica motivele de fapt și de drept pe care se întemeiază apelul și fără a achita taxa de stat pentru depunerea cererii de apel în conformitate cu art. 364 alin. (1) CPC, care direct indică că cererea de apel se depune în scris la instanța judecătorească a cărei hotărâre se atacă, cu plata taxei de stat în cazul în care apelul se impune cu taxă, în condițiile legii.

Ca urmare, prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 09 februarie 2016 nu s-a dat curs cererii de apel depuse de reprezentantul apelantei SC „Stilconstruct” SRL, avocatul Brânză Victor și comunicat apelantei și reprezentantului acesteia despre necesitatea semnării cererii de apel preventive și prezentării apelului cu indicarea motivelor de fapt și de drept pe care se întemeiază apelul și probelor invocate în susținerea apelului, precum și a dovezii de plată a taxei de stat în mărime de 1016,26 lei, stabilindu-le termen pentru lichidarea neajunsurilor menționate până la 09 martie 2016, atenționându-le concomitent că în caz contrar cererea de apel nu va fi considerată depusă și va fi restituită în conformitate cu art. 369 alin. (1). Totodată, fiind explicat părților că chestiunea privind primirea cererii de apel va fi soluționată în ședința de judecată la data de 10 martie 2016, ora 10.00, în incinta Curții de Apel Chișinău, bd. Ștefan cel Mare 73, sala nr. 3 (f. d. 55-57).

Este cert și faptul că reprezentantul apelantei SC „Stilconstruct” SRL, avocatul Brânză Victor în termenul stabilit de instanță a lichidat parțial neajunsurile menționate în încheierea din 09 februarie 2016, prezentând la 09 martie 2016 doar cererea de apel motivată.

Tot din suportul probatoriu rezultă că la 09 martie 2016, reprezentantul apelantei SC „Stilconstruct” SRL, avocatul Brânză Victor a depus instanței de apel o cerere prin care a solicitat scutirea apelantei SC „Stilconstruct” SRL de la plata taxei de stat la depunerea cererii de apel, drept temeii invocând situația materială precară a societății și imposibilitatea acesteia de a suporta toate cheltuielile de plată a taxei de stat la etapa respectivă.

Însă, prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 10 martie 2016, a fost respinsă cererea reprezentantului apelantei SC „Stilconstruct” SRL, avocatul Brânză Victor cu privire la scutirea de la plata taxei de stat, nu s-a dat curs repetat cererii de apel depuse de reprezentantul apelantei SC „Stilconstruct” SRL, avocatul Brânză Victor, fiind comunicat apelantei și reprezentantului acesteia despre necesitatea prezentării dovezii de plată a taxei de stat în mărime de 1016,25 lei și acordat termen până la 30 martie 2016 pentru lichidarea neajunsurilor menționate, informându-le că în caz contrar cererea de apel nu va fi considerată depusă și va fi restituită în conformitate cu art. 369 alin. (1). Totodată, a fost explicat părților că chestiunea privind primirea cererii de apel va fi soluționată în ședința de judecată la data de 31 martie 2016, ora 10.00, în incinta Curții de Apel Chișinău, bd. Ștefan cel Mare 73, sala nr. 3.

Conform art. 84 CPC RM, se impune cu taxă de stat fiecare cerere de chemare în judecată (inițială și reconvențională), cererea intervenientului principal, cererea vizând pricinile cu procedură specială, cererea de eliberare a ordonanței judecătorești, cererea de declarare a insolvabilității, cererea de eliberare a titlului executoriu privind executarea hotărârilor arbitrale, cererea de apel, cererea de recurs, precum și cererea de eliberare a copiilor (duplicatelor) de pe actele judecătorești.

Potrivit art. 3 pct. j) al Legii taxei de stat, pentru cererile de apel împotriva hotărârilor instanțelor judecătorești se încasează 75% din taxa ce urmează a fi plătită la depunerea cererii de chemare în judecată sau altei cereri (plângeri) iar în cazul litigiilor cu caracter patrimonial 75% din taxa calculată din suma contestată.

Iar dispozițiile art. 85 alin (4) CPC acordă dreptul judecătorului (instanței de judecată), să scutească persoana fizică sau juridică, în funcție de situația materială și de probele prezentate în acest sens, de plata taxei de stat sau de plata unei părți a ei.

Aici se cere a fi precizat că scutirea de la plata taxei de stat, prin prisma art.85 alin.(4) din Codul de Procedură Civilă, este un drept al instanței de judecată, dictat de capacitatea reală a justițiabilului de a achita taxa de stat calculată conform Legii taxei de stat nr.1216-XII din 03 decembrie 1992, capacitate care urmează a fi apreciată de către instanță și care urmează a fi nemijlocit reflectată de probele anexate la dosar în acest sens.

Prin prisma normelor enunțate, instanța de recurs conchide că concluzia instanței de apel, în sensul expus prin încheierea din 10 martie 2016, este întemeiată și legală, deoarece apelanta SC „Stilconstruct” SRL nu a prezentat probe incontestabile care ar confirma imposibilitatea achitării taxei de stat la depunerea cererii de apel.

Or, argumentul că conturile bancare ale întreprinderii au fost blocate, fapt ce face imposibilă achitarea taxei de stat la depunerea apelului, nu poate fi reținut de instanța de recurs, deoarece în confirmarea acestei susțineri nu a fost prezentată

informația organului fiscal cu privire la deținerea conturilor bancare de către SC „Stilconstruct” SRL, precum și faptul că toate conturile bancare sunt sechestrate.

Față de cele precizate în capitolul anterior este absolut evident că înscrisurile prezentate de reprezentantul apelantei SC „Stilconstruct” SRL și anume încheierea executorului judecătoresc cu privire la aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii nr. 129-740/2015 din 05 ianuarie 2015 și certificatul nr. 01/02/4-22/1417 din 30 octombrie 20105 eliberat de BC „Moldindconbank” SA, sunt insuficiente pentru a considera că ultima este în imposibilitatea de a achita taxa de stat în cuantumul prevăzut de lege pentru depunerea cererii de apel, la caz fiind în mărime de 1016,25 lei.

Astfel spus, SC „Stilconstruct” SRL, ca persoană juridică, în susținerea acestor afirmații, urma să prezinte o informație deplină de la organul fiscal cu privire la deținerea conturilor bancare, pe când doar informația cu privire la aplicarea sechestrului asupra mijloacelor bănești în limita sumei de 2 886 850,41 lei pe contul deținut la BC „Moldindconbank” SA, precum și operațiunile efectuate la contul dat, nu denotă și faptul că apelanta nu deține și alte conturi bancare și nu dispune de alte mijloace bănești care ar permite achitarea taxei de stat.

Pentru aceste motive, instanța de recurs apreciază critic și afirmația recurentei precum că instanța de apel nu a examinat obiectiv circumstanțele invocate în cererea de scutire de la plata taxei de stat și motivele care împiedică SRL „Stilconstruct” să achite taxa de examinare a cererii de apel, deoarece temeiuri care ar invoca la ilegalitatea acestei soluții a instanței de apel de către recurenta nu au fost prezentate, precum nu au fost prezentate nici probe care ar indica la temeinicia solicitării acesteia cu privire la scutirea de la plata taxei de stat la depunerea cererii de apel.

În favoarea opiniei enunțate, instanța de recurs reține și jurisprudența CEDO, care a relatat în practica sa constantă că dreptul la o instanță nu este unul absolut și nu se exclude ipoteza că interesele unei bune administrări a justiției și impunerea unei restricții de natură financiară în accesul unei persoane la o instanță (Tolstoy – Miloslavsky vs. Regatul Unit), urmează a fi una justificată, generată de situația celui ce recurge la calea de atac, dar și conformă normelor care guvernează accesul la justiție.

Și critica recurentului cu referire la faptul că termenul stabilit de instanța de apel prin încheierea din 10 martie 2016 este unul insuficient pentru lichidarea neajunsurilor la depunerea cererii de apel, încât nu a dispus de posibilitate reală de a executa indicațiile din încheiere, este lipsită de suport legal.

Aceasta deoarece, după cum rezultă din probatoriu administrat, inițial încheierea, prin care nu s-a dat curs cererii de apel depuse de SC „Stilconstruct” SRL, prin intermediul reprezentantului său, avocatul Victor Brânză și comunicat despre necesitatea prezentării cererii de apel motivate și a dovezii de plată a taxei de stat, a fost expediată în adresa apelantei și reprezentantului acesteia la 10 februarie 2016 (f.d. 58) și recepționată de ultimii la 23 februarie 2016 și respectiv 24 februarie 2016, fapt ce se confirmă prin avizul de recepție (f.d.59.60).

De altfel, tot prin înștiințarea din 10 februarie 2016 SC „Stilconstruct” SRL și reprezentantul său avocatul Brânză Victor au fost informați și despre ora și locul desfășurării ședinței de judecată din 10 martie 2016 în instanța de apel, la care ultimii, însă, nu s-au prezentat.

Pe cînd, anume la ședința respectivă instanța de apel a respins cererea de scutire de la plata taxei de stat pentru depunerea cererii de apel și a acordat apelantei un termen de pînă la 30 martie 2016 pentru înlăturarea neajunsului și prezentarea dovezii de plata taxei de stat.

Însă nici la ședința fixată pentru 31 martie 2016, apelanta SC „Stilconstruct” SRL și reprezentantul acesteia, avocatul Brînză Victor nu s-au prezentat, deși au avut la cunoștință despre ora, data și locul desfășurării acesteia, fapt confirmat însuși de către reprezentantul apelantei în cererea de recurs, astfel dînd greș drepturilor sale de a solicita instanței prelungirea termenului de procedură în condițiile art. 115 CPC, în cazul în care a considerat insuficient termen, acordat de instanță, pentru înlăturarea neajunsurilor.

În aceste condiții, relevant este că actele de procedură au fost comunicate apelantei în modul stabilit de lege și acordat pentru înlăturarea neajunsurilor un termen suficient.

Pe de altă parte, SC „Stilconstruct” SRL și reprezentantul acesteia, avocatul Brînză Victor, fiind conștienți că au încă la 29 decembrie 2015 cererea de apel fără plata taxei de stat, iar ulterior și cerere de scutire de la plata taxei de stat la depunerea cererii de apel, aveau obligația de a întreprinde toate măsurile necesare, după cum sugerează și jurisprudența CEDO (Van Harn versus Germany, nr. 7557/03 din 11 septembrie 2007), de a proteja drepturile sale de acces la instanță și de a îndeplini cerințele legale, fapt, însă, ignorat de aceștia.

Prin urmare, este vădită manifestarea de către SC „Stilconstruct” SRL și reprezentantul acesteia, avocatul Brînză Victor, a unui abuz de drepturile sale procedurale.

În această ordine de idei se reține ca întemeiată și încheierea din 31 martie 2016 prin care a fost restituită cererea de apel depusă de către SC „Stilconstruct” SRL, reprezentată de avocatul Brînză Victor, din motivul neîndeplinirii în termen a neajunsurilor expuse prin încheierea din 10 martie 2016.

Or, conform art. 369 alin.(1) lit. a) CPC RM, instanța de apel restituie, printr-o încheiere, cererea dacă apelantul nu a îndeplinit în termen indicațiile instanței de apel din încheierea emisă în conformitate cu art. 368 alin.(1).

Instanța de recurs respinge ca lipsit de temei și argumentul recurentului în sensul că instanța de apel nu a fost în drept să examineze chestiunea privind punerea pe rol a apelului pînă la examinarea recursului declarat împotriva încheierii din 10 martie 2016 și care a fost înregistrat la Curtea Supremă de Justiție în data de 28 martie 2016.

În acest sens necesită a fi reținută situația de fapt constatată din probele administrate în cauză, și anume că într-adevăr la 28 martie 2016 în Curtea Supremă de Justiție a parvenit, prin intermediul oficiului poștal, recursul declarat de SC „Stilconstruct” SRL, reprezentată de avocatul Brînză Victor împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 10 martie 2016, însă care a fost expedit Curții de Apel Chișinău pentru îndeplinirea cerințelor art. 426 alin.(2) CPC, care indică că recursul se depune la instanța a cărei încheiere se atacă și care a fost recepționat de instanța de apel la 04 aprilie 2016.

Considerentele reținute mai sus sunt suficiente în susținerea soluției instanței de apel de restituire a cererii de apel, deoarece la adoptarea acestei încheieri, instanța de apel nu a avut la cunoștință despre recursul declarat împotriva încheierii din 10 martie 2016.

De altfel, cele constatate în plus indică la abuzul recurentului în drepturile sale procedurale și eschivarea de la îndeplinirii actelor de procedură, în măsura stabilită de normele de drept procedural.

În această ordine de idei, se atestă că, la caz nu s-au stabilit încălcări a normelor procesuale la emiterea încheierilor contestate, prin urmare, nefiind lezat nici dreptul recurentului la un proces echitabil, garantat de art. 6§1 al CEDO.

Față de cele ce preced și având în vedere că încheierile instanței de apel sunt întemeiate și legale, iar argumentele invocate de către recurent sunt neîntemeiate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge recursurile declarate de către reprezentantul SC „Stilconstruct” SRL, avocatul Brânză Victor și de a menține încheierile contestate.

În conformitate cu art. 427 lit. a), art. 428 CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

decide:

Se resping recursurile declarate de către Societatea Comercială „Stilconstruct” Societate cu Răspundere Limitată, reprezentată de avocatul Victor Brânză.

Se mențin încheierile Curții de Apel Chișinău din 10 martie 2016 și din 31 martie 2016, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Manoli Alexandru împotriva Societății Comerciale „Stilconstruct” Societate cu Răspundere Limitată cu privire la încasarea prejudiciului material și a cheltuielilor de judecată.

Decizia este irevocabilă.

Președinte, judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

Judecătorii

Galina Stratulat

Dumitru Mardari